

Szilágyi Ferenc Hubart

Aki bírja, marja

*Mondd, hová tart e rút világ,
miért rohan a vesztébe?
Bosszút esküdnek a hibák,
s szétesik az oldott kéve?*

*Elszállt a hit, mint a kámfor,
pogány vágyak ösztökélnek,
koldusbotra jut a jámbor,
ma már csak a tolvaj él meg?*

*Nincs adott szó, nincs becsület,
letapossák az igyekvőt,
húzd be gyorsan farkad, füled,
elkaszálják, aki megnőtt!*

*Nincs igazság, mit ér a pör?
S ha a kétség törne ránk itt,
a túlerő félresöpör,
az ököl s a lóvé számít!*

Felhívás keringőre

*A vágy mögül szemem reád tekint,
igézni kész e férfias mosoly
– ne bánd, ha majd a Fennvaló megint –,
a karjaimba múzsaként omolj!*

*Varázsszered leheld, az illatod,
remélve lepkelétem hímporát;
poétaszívem ritmusát kapod:
pörögni hív ma kerge cimborád.*

*Forogj velem, keringj, ha jólesik,
amíg miénk e tánc, a vén terem,
az óhajunk ma angyalok lesik,
nekünk zenél a csend az éteren.*

*Mit ér a szó, az ajkad csókra add,
szelíd legyen, de az se baj, ha vad!*

Őszi sirám

*A fellegek maródi könnye úgy csorog,
akár egy régi balladán a bús sorok.
S ha kél az esti szél, a méla brácsa szól,
reá e vén kolomp, a szívem válaszol.*

*Szegény, viseltes, ócska rongy a parti gaz,
de szép szemét kinyitja majd az új tavasz,
s e szöszeke hölgyre, kit ma régi gönc takar,
alkalmi zöld ruhát a fények ujja varr.*

Őszi kérdés

*Miért sajog ma úgy a hervadás?
Ilyen se volt talán gyerekkoromban.
Halott világ, ma már csak őszi rom van.
Az elme néha messzi múltba ás...*

*Vajon milyen lesz így a folytatás,
ha majd az égi máglya fel se lobban?
A testi csonkolás se fájna jobban –
hol is borong, akit nem vár ma más?!*

*Magába roskad néha hosszú orral,
pedig világa mégse múlik el,
ki ellen, és miért, de bosszút forral.*

*Az ördög fog mulatni – sírni kell,
vigasztalódni jó kadarka borral,
pörölni akkor is, ha nincs kivel.*

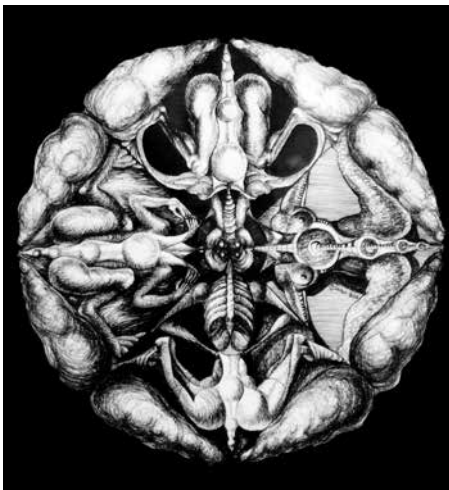
Őszi sóhaj

*„Ősz húrja zsong, jajong, busong a tájon,”
amellyel egy kicsit mi is halunk.
Bolondot űz velünk, hogy égve fájjon
a múlt idő, bohó, csalárd nyarunk.*

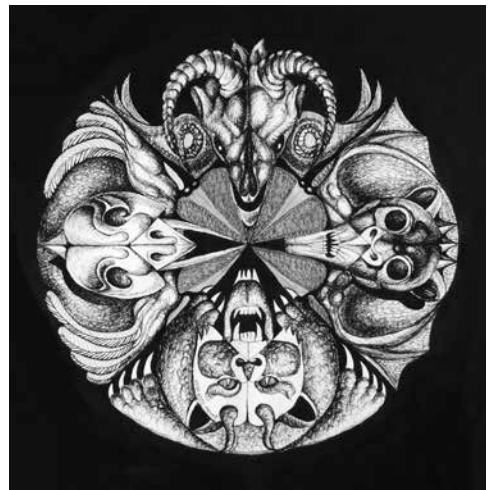
*A gondos elme szenvedegve tárol
csodát, utazgatást is emleget.
Ma Amor könnye hull a parti fáról,
siratva lányokat, szerelmeket.*

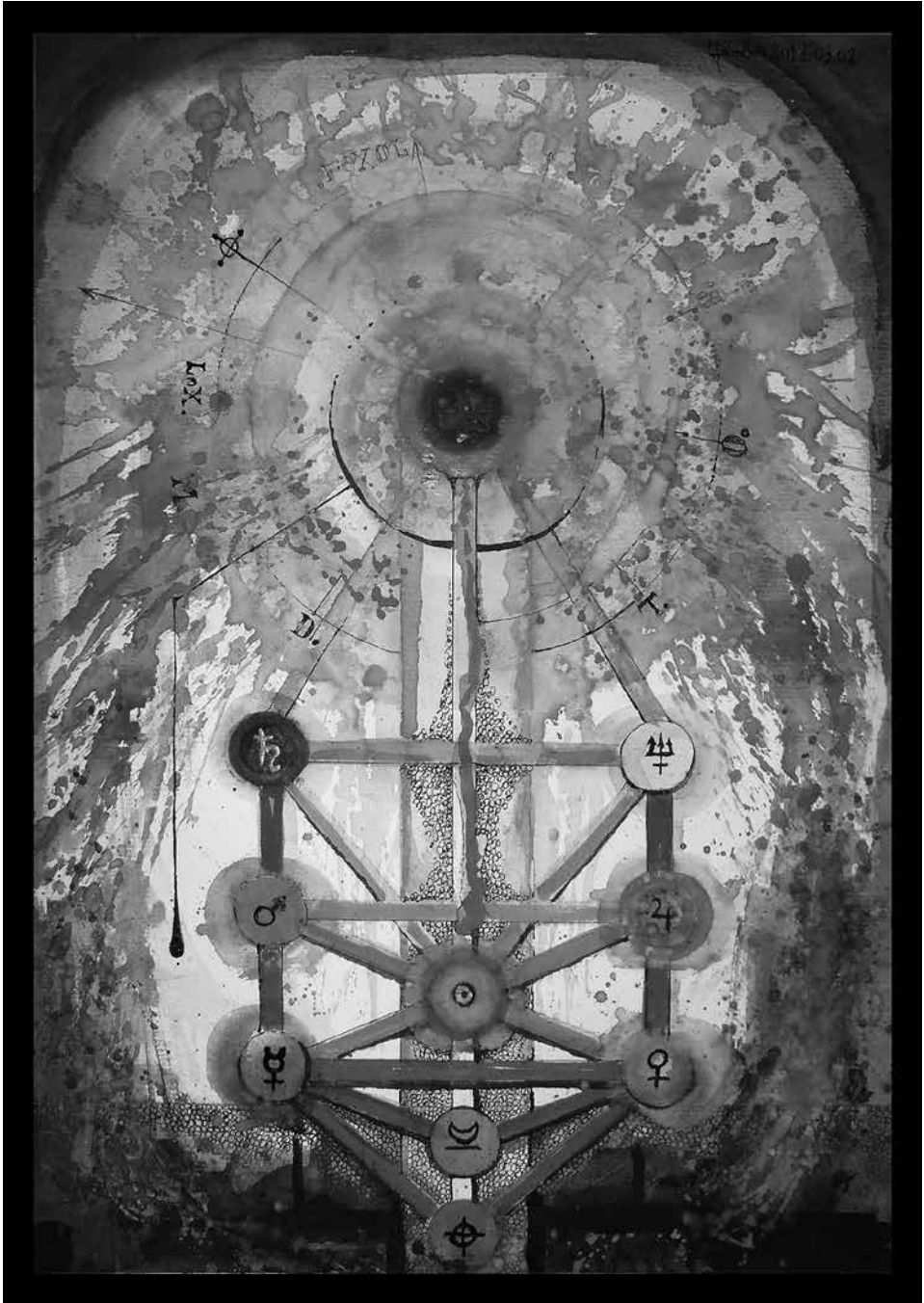
*A jó s a szép a hervadás virága,
nyomaszt a bú, a szíved is sajog;
a tél elől a lelked írd imába,
a sóhajok ma halkuló jajok.*

*Inkább ne vess! A zord időket féled?
Hiszen tavaszra minden újraéled!!*

Démonmandala

Sefirot